

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **M. K.**, bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.12.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.11.2013 č.j. *X o invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 2.12.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.11.2013 č.j. X, s nímž nesouhlasí, neboť dle ní nebylo přihlédnuto k tomu, že její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a nedovoluje jí vykonávat pracovní činnost, proto žádala o nové vyšetření zdravotního stavu a poté zrušit napadené rozhodnutí ze dne 22.11.2013 a vrácení věci žalované, aby znovu rozhodla. (K žalobě na výzvu soudu připojila i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 22.11.2013 žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.9.2013, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen*

OSSZ) Karlovy Vary ze dne 10.9.2013 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.11.2013 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 14.11.2013 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické a duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8e) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%; žalobkyni byla tato hodnota dle § 3 odst. 2 vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 25%, nikoli potřebných minimálně 35%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.9.2013 a založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 14.11.2013 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8e) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky (V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.) byla zvýšena o 10%, takže činí celkem 25%.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 5.2.2014 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.11.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 27.11.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 5.3.2014 posudek, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie, a komise uvedla i po zhodnocení lékařských zpráv zaslaných žalobkyní soudu v závěru posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila její zdravotní postižení dle kapitoly VI., položky 8e) přílohy vyhlášky (v posudku sice uvedena položka 8c, ale jedná se o zřejmou

písařskou chybu, jak bylo soudem ověřeno u PK MPSV) a míru poklesu pracovní schopnosti 15%, neboť se jedná o lehkou monoparézu levé horní končetiny, přetrvává lehká algická hypestezie malíku a malíkové strany prsteníku levé ruky a ulnární strany levé ruky, užitečné motorické funkce jsou zachovány, to je síla stisku oproti zdravé ruce je jen lehce oslabena, rovněž tak addukce malíku levé ruky mírně oslabena /Venderovič lehce pozitivní/, flexe i extenze v lokti je svalové síly 4, špetka zcela obratná, hybnost prstů i zápěstí levé ruky je zcela normální. Stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 15% komise dále zvýšila o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky na rozdíl od OSSZ a námitkového řízení (jimi zvýšeno dle § 3 odst. 2 vyhlášky), protože zohlednila především ostatní zdravotní postižení (*poruchu statiky a dynamiky levého ramenního kloubu středního stupně, depresivní poruchu, bolestivý páteřní syndrom bez zánikové kořenové symptomatologie*), takže celková míra poklesu činí 25%; komise se také vyjádřila k pracovní rekomandaci a uvedla, že žalobkyně je neschopna naposledy vykonávaného zaměstnání - plnění tabáků do obalů, je schopna nekvalifikovaných dělnických profesí, jako taková je hodnocena, například vrátná, spojovací manipulanka a podobně.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 30.4.2014 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem, protože dle ní jde alespoň o invaliditu prvního stupně, protože ať jde pracovat v jakémkoli oboru se svým základním vzděláním, potřebuje obě ruce, ale ona na tu levou ruku vlastně nemůže – oblékání a svlékání jí kvůli tomu zabere delší časový úsek, prádlo vypere, ale nepověsí, nevyluxuje a nevytře, uchopení kastrolu jí také činí problémy, ruku může zvednout max. do předpažení, vzpažit už nemůže, to pociťuje bolest; komisi doporučená zaměstnání by mohla vykonávat; požadovala znalecký posudek z neurochirurgie, protože dle posudku PK MPSV její zdravotní poškození není následkem úrazu utrpěného v roce 2011, ale jedná se o obecné a degenerativní onemocnění. Žádala předvolat k procesnímu soudu, ale v případě nedostavení se souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti a požadovala cestovné k PK MPSV.

K žádosti soudu PK MPSV *doplnila svůj posudek dne 11.6.2014* a v závěru tohoto doplnění uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 5.3.2014 a zdůraznila, že jako příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i nadále hodnotí lehkou monoparézu LHK, jak je v posudku uvedeno, neboť se jedná o výsledné funkční postižení, které vzniklo jako následek zlomeniny klíční kosti; komise byla informována o bolesti ramenního pletence, o omezení hybnosti levé ruky, o bolestech hlavy, o problémech s krční páteří, tyto potíže vzala v úvahu při navýšení základní procentuální ztráty - uvedeno v posudku. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně po doručení předvolání k ústnímu jednání zdejšímu soudu zaslala lékařské zprávy ze dne 4. a 18.6.2014, ačkoli u Okresního soudu v Karlových Varech dne 30.4.2014 byla poučena, že její zdravotní stav se v této věci posuzuje k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ, tj. k 22.11.2013 a nemůže být proto brán zřetel na pozdější změny zdravotního stavu.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 9.7.2014 se žalobkyně nezúčastnila; zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby ohledem na závěr posudku PK MPSV včetně doplnění, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní. Návrh žalobkyně na ustanovení znalce z oboru zdravotnictví, oddělení neurochirurgie soud zamítl jako nadbytečný, jelikož ze zákona je v soudním řízení povolána k hodnocení zdravotního stavu pojištěnců ve vztahu k invaliditě PK MPSV, která se dostatečným způsobem v doplnění posudku vyjádřila k námitkám žalobkyně a setrvala na svém posudku ze dne 5.3.2014.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV (*OSSZ a ČSSZ zvýšeno dle § 3 odst. 2*), jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází

ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 22.11.2013*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (prvního až třetího stupně) v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 22.11.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 5.3.2014 (i jeho doplnění ze dne 11.6.2014) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.9.2013, lékař ČSSZ i PK MPSV stanovili míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně celkem 25%, jak uvedeno shora, avšak tato výše však nedosahuje minimálně potřebných 35% míry poklesu pracovní schopnosti pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.11.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 24.9.2013.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně